

[Hans Knudsen.]

med beskatningen af værdien af kost om bord. Udvalget modtog allerede den 13. november en henvendelse fra samtlige 7 organisationer, der omfatter de søfarende. I denne henvendelse gik organisationerne ind for, at man gjorde sømandsskatten definitiv, hvad jeg senere skal vende tilbage til, og henviste specielt til den norske sømandsskat, som virker nogenlunde tilfredsstillende, og man ønskede desuden hel fritagelse for beskatning af kost om bord i udenrigsfarten, således som tilfældet er i den norske sømandsbeskatning.

Nu er der den forskel, at vort lovforslag indeholder et specielt fradrag for udenrigsfart på 130 kr. pr. måned, hvad den norske ordning ikke gør, så hvis der skulle være lidt mening i tingene og nogenlunde lighed i den nordiske sømandsbeskatning, kunne vi ikke her både fastholde udenrigsfradraget og undlade beskatningen af kosten om bord.

For øvrigt ville det have visse farlige konsekvenser, hvis vi så bort fra den frie kost, da vi jo på en række områder i den almindelige beskatning må regne med beskatningen af kosten, og desuden beskatter man også i Sverige kost om bord. Resultatet af forhandlingerne blev, at udvalget enedes om fortsat at beskatte værdien af kost om bord efter de takster, der fastsættes af ligningsrådet, og uden nogen form for graduering, hverken efter stilling om bord eller efter indtægt. Udenrigsfradraget, der oprindeligt var fastsat til 130 kr., et beløb, som den højtærede finansminister havde erklæret sig rede til at forhandle om, og som i øvrigt også søfolkenes organisationer mente i hvert tilfælde lå i underkanten, er ved ændringsforslag nr. 2 forhøjet fra 130 kr. til 170 kr. pr. måned. Det vil altså sige, at søfolk i udenrigsfart får det generelle fradrag på 120 kr., som alle søfolk får, og dertil et udenrigsfradrag på 170 kr. pr. måned og ud over disse tillige fradrag for deres pensionspræmier. Jeg har vist lov til at sige, at søfartsorganisationerne, som vi har handlet med, og som har peget på, at de

130 kr. burde forhøjes, i hvert fald ikke er blevet skuffet i deres forventninger til udvalget og til den højtærede finansminister.

Jeg håber heller ikke, at vi får vanskeligheder i det nordiske samarbejde på dette beskatningsfelt. Hele udvalget har gerne villet give netop de søfolk, som gennem måneder eller år sejler på langfart under dansk flag, en så gunstig skattemæssig stilling som muligt, uden at vi et øjeblik har tænkt os at kunne optage konkurrencen med de skibe, der sejler under det, man kalder „flags of convenience“, altså skibe, der sejler under Liberias, Panamas eller Honduras' flag og dermed helt forhindrer beskatning af besætningerne; men det må vist tilføjes, at disse skibe samtidig er unddraget virkelig jurisdiktion om bord og megen anden form for civilisation.

Med fradraget på de 170 kr. tror jeg vi har givet vore søfolk en så gunstig skattemæssig placering, som vi har kunnet inden for rimelige rammer, og med den begrundelse, som jeg her har givet, vil jeg gerne samtidig afvise de kommunistiske ændringsforslag, som findes uden for betænkningen. Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen indeholder en lille nedsættelse i skatteskalaen for ikke-forsørgere. Det er jo meningen, at skalaen for sømandsskatten så nogenlunde skal følge stigninger og fald i den almindelige skatteskala. Ændringsforslaget ligger altså på linje med den lettelse i udskrivningsloven, som vi behandlede i fredags.

Ændringsforslag nr. 4 er dels rent teknisk, dels for det nye stk. 3s vedkommende, sådan som det også er nævnt i betænkningen, en indrømmelse over for en, jeg kan godt sige indtrængende henvendelse fra Rederiforeningen, som har ønsket, at rederier, der har skibe, som helt og holdent sejler på østen, skal have samme vilkår som norske og svenske rederier, så de kan forhyre farvede søfolk på særlige forhyringskontrakter, altså efter de såkaldte Hongkongregler, uden at der skal svares sømandsskat. Denne fritagelse sker efter finansministerens nærmere bestemmelse.